

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., po jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se za 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec,	
30 kr. za četrt leta.	

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Upravnništvo „Slov. Naroda“.

V Ljubljani 28. junija.

Nedavno, ko smo pisali o bolgarsko-srbskem razporu, omenili smo, kako navdušeno in demonstrativno je bil pozdravljen bivši Belgradski metropolit Mihajlo, ko se je preselil iz Ruščuka v Sofijo, kako je vse prebivalstvo tekmovalo v sijajnih in srčnih ovacijah, katerih ost je bila obrnena proti Srbiji, oziroma kralju Milanu.

Malo dni pozneje pa je druga važna vest vzbudila pozornost političnih krogov. Črnogorski knez Nikita poklical je namreč metropolita Mihajla na Cetinje in imenoval ga metropolitom črnogorskim. S tem dejanjem postavil se je knez Nikita javno in izrečno na stran Bolgarske, ravno tako odločno pa izrekel svojo sodbo o kralja Milana postopanju in njega despotizmu.

Izmej raznih glasov omenimo v tej zadevi samo „Varšavskega Dnevnika“, ki piše:

„Pred nekoliko dnevi se je velečastiti Mihajlo, ki se je odstranil od vodstva srbskega metropolstva, imenoval metropolitom črnogorskim. Misel, tako protizakonito po vladi kralja Milana odstranjenega nad-

škofa poklicati v Črnogoro, prišla je knezu Nikiti takoj po smrti Cetinjskega metropolita Visarijona. A častivredni Mihajlo branil se je te ponudbe. Htel je poprej znati, kako bi Rusija smatrala to imenovanje. Od strani Rusije ni bilo, kakor pričakovati, nobenega ugovora. S to zadevo bilo je v zvezi potovanje ruskega konzula na Dunaji, g. Gubastova, v Sofijo, kjer je zdaj Mihajlo. To imenovanje nam je jako simpatično. Častivredni Mihajlo, gojenec Kijevske duhovenske akademije, je prijatelj Rusiji in baš zaradi te lastnosti odstranila ga je vlada srbska, da bi zadovoljila Avstrije uplivu. Častivredni Mihajlo zasluži naše popolno spoštovanje in simpatije kot zanesljiv steber pravoslavne vere na balkanskem polutoku, kot svečenik, ki ima mej balkanskimi Slovani neizmeren upliv in je torej poklican, da bode vezal in združeval vse te Slované.“

To imenovanje bode neprijetno dirnulo kralja Milana in z nemirom v srci bode gledal na Cetinje, kjer biva od nekdanj že njegov tekmeč, „prvi Srb“, viteški Nikita, njegov zet in srbski pretendent Karađordjević, odslej pa še nezakonito odstavljeni in pri narodu toli priljubljeni metropolit Mihajlo.

Oblaki, ki se zbirajo okolu še ne utrjenega prestola Milanovega, so se za jednega pomnožili.

Sodba slepega o bojah.

(Iz učiteljskih krogov.)

„Vseh narodnih pravic še nimamo, a pridobili smo si ljudske šole, — in to, rojaki, je mnogo!“ Jos. Stritar.

Tukaj na deželi, kjer nemamo kavarn in tudi ne povsod čitalnic, si pomagamo učitelji tako, da je jeden sosed naročen na ta, drugi na oni list, katera si potem zamenjujeva, kajti ravno zdaj „treba čuti oba zvona, da se resnica prav spozna“. Tako dobivam tudi jaz od svojega bližnjega tovariša v zamenjo za „Slov. Narod“ najnovejši naš dnevnik. V njem čitam „pod lipo domačo“ prav pazljivo „Dunajska pisma“. Priznati mi je takoj, da zadremati se pri njih ne da, ker vsak, kdor pozna dobro naše razmere, mora nehoté z glavo zmajevati, čudeč se smelosti, s katero se zmota prodaja za resnico. Prav sveta jeza pa me je obšla, prečitavši zgoraj nave-

deno trditev o našem ljudskem šolstvu, ter nehoté so se mi izvile iz kipečih persij besede: Če le kedaj, tak je to sodba slepega o bojah! Neki notranji glas pa mi je velel: Tone, primi za pero, kajti tu se govori neresnično o reči, za kojoj ti ves goriš! In ubogal sem ta glas, to tem rajše, ker g. profesor pravi: „Kako hvaležen bode tistemu, kdor mu dokaže, da se o čem moti“. Morda si zaslužim ravno jaz to zahvalo, če se mi posreči dokazati, da se mu vidijo razmere našega ljudskega šolstva iz daljave vse prosvitile. Ker pa g. profesor ponovljaje zatrjuje, da je imel v mislih samo kranjske zadeve, mu moram izrečno povedati, da bodem tudi jaz v teh vrsticah govoril samo o kranjskem ljudskem šolstvu. Ker sem se pa sam izdal, da sem naročen na „Slov. Narod“, me bode sigurno g. profesor smatral za hudega radikalca, ki vsako reč pretirava, zaradi tega se drznem mu to-le svetovati: Blagovolite si poslati po svojem tovarišu, sedečem v kranjskem deželnem šolskem svetu „Lehrgang für den Unterricht an den Volksschulen in Krain vom 19. März 1879“. Proučite ta „brevir“ kranjskih učiteljev, po kojem se je vestno vsem ravnati, ker ima do te ure zakonito veljavo, če tudi imamo „moža rojaka, ki je sedaj na čelu kranjske deželne vlade“, in kljub temu, da smo že pet let preživeli „pod vrhovno vlado, ki je vendar Slovanom prijazna, kakor nobena do sedaj“, — in prepričan sem, da Vam bode „vzklopelo srce, ker imate srce“, osobito ako Vam povem, da se morajo po tem učnem načrtu začeti učiti nemščine šestletni dečki in deklice že v drugem semestru I. razreda na čveterorazrednici v Št. Vidu pri Zatičini, koji kraj Vam je gotovo dobro poznat, dasiravno ne živi ondu niti jeden Nemec! In glejte! tak „humbug“ se s slovensko deco uganja še po 20 čvetero-, 17 tri- in večinoma po 62 dvo-razrednicah. Vse te šole se tedaj ne morejo „naša pridobitev“ imenovati, ker je v njih nemščina tista točka, okolu katere se vse drugo suče, sicer ni šola v očeh večine nadzornikov nič vredna. Nadalje ima Kranjska še 167 jednorazrednic. Za Auerspergovega ministerstva in Widmanove deželne vlade so bile vsaj te čisto slovenske, a odkar je začel narodni deželni zbor tekmovali s „Schulvereinom“, kateremu

LISTEK.

Nedeljsko pismo.

Gospod urednik! Posebno prikupili se mi neste, ko ste mi „mej vrstami“ dali razumeti, da je bil moj zadnji listek prekratek. „Mej vrsticami“ čitati je sedaj v Slovincih, posebno pa v „Slovinci“ jako v modi in ko bi tega „sporta“ ne bilo, bi znani članek „Čemu domači prepir?“ ne bil zagledal belega dne, oziroma katoliške tiskarne črne tiskarske črnine. Ves članek bil je naslonjen skoro samo na to, kar je njega pisatelj čital „mej vrsticami“ in da sem jaz jednako domišljiv, spisal bi članek ter dokazal, da je „izmej vrstic“ posneti članek plod blagega srca, deloma pa tudi nepotrebne, ker prisiljenega bizantinizma, kar se v vrsticah samih bere.

Toda molčimo o tem, neplodna bila bi in jalova vsa polemika, kakor je neumestno Vaše sicer „sub rosa“ izrečeno očitjanje. Tudi kratkost je relativna in če naš Preširen pravi: „Dolgost življenja našega je kratka“, smel bi reči tudi jaz: „Dolgost podlistka mojega je kratka“ in na svojej strani imel bi klasično pričo, kajti Preširna vsaj smemo prištevati klasikom slovenskim.

Da se pa v prihodnje izognem Vašemu očitjanju, plunil sem si danes v roke. „Fi donci“, poročete, „kako nezarobljeno!“ Ali prosim Vas, ako kolovodja in kralj naših listkarjev vsaki trenutek nastavi rovnico, da bi si na čelu puščal, zakaj bi ga jaz ne posnemal. Rovnica je teško orodje in kdor jej hoče biti kos, ne škoduje mu, ako si malo dlan oslini. Sicer pa izpovem, da si jaz v roke plunem samo takrat, kadar se spravim na kak listek, to pa tudi le zaradi omenjene rovnice. Rekli boste morebiti, da to vse preveč po priprostem kmetu diši. Imate sicer pravo, a resnično, resnično Vam povem, da mi je vse, kar prihaja in vzraste iz kmeta od nekdanj že posebno na srce prirastlo. Naš temelj je kmet. Izmej naše inteligence so — exceptis excipiendis — oni najodličnejši in najzanesljivejši, katerim je zibelka tekla v kmetskeji hiši in dokler bode naše razumnistvo svoje vrste pomnoževalo in dopolnjevalo izmej oratarjev slovenskih, se nam ni bati niti za sedanjost, niti za bodočnost.

„Rovnica“ in „uš“ si nesta posebno v rodu, a ker sem o prvi že govoril, tudi o drugej molčati ne morem, to pa zaradi tega ne, ker ta ušiva figura ni nova mej nami. Že 1848. l. pisal je pokojni Jurij Jenko: „Laibach ist eine L... am

Kopfe Sloveniens.“ Pokojni Jurij Jenko — čujem namreč in zagotavlja se mi, da se je preselil na boljši svet, o čemer pa nemam nobene gotovosti, kar bi mu pa prav iz srca privoščil — dasi je bil brezoziren, si vender ni upal napisati vseh črk, še le v današnji dobi porodil se je tolik pogum, da se kaj tacega javno pove, in to kljubu činjenici, da je mej tem izšel „Olikani Slovenec“.

Ker mi je že ravno pokojni Jurij Jenko pod palec prišel, naj priobčim o njem še par podrobnosti, zlasti ker se čudim in ne razumem, da noben slovenski list o njem ni priobčil niti najmanjše črkice. Jurij Jenko porodil se je v Škofjeloškem okraji, od koder imamo naše inteligence najštevilnejši nabor. O njegovem šolanju, uradovanju itd. ne bodem govoril, ker prav nič ne vem. A to pa moram za beležiti, da je 1848. l. z znano deputacijo prišel z Dunaja v Ljubljano in pri tej priliki pade mi na um naslednji dogodek: Vest, da so prišli imenitni gospodje z Dunaja, razširila se je bliskoma po deželi. Prišla je, se ve da mnogo olepšana in pomnožena, tudi do Jenkove matere, ki je imela že mnogo križev na hrbtu — in starej, dobrej mamic ni dala miru, rada bi bila videla svojega Jurčka, ki je postal imeniten gospod, in o katerem se je pripovedovalo, da je denarja kar živ.

bi se posrečilo ravno v jednorazrednice utihotapiti več nemščine, — zdaj tlači že itak slabi napredek teh šol nemška mōra s „plačano roko“.

Ker bivate na Dunaji, si lahko priskrbite učni načrt za ondote ljudske šole, in če ga primerjate s kranjskim, boste našli „unicum“, da se pri nas zahteva v obeh jezikih učni smoter, kakor pri vas samo v enem! Ako boste blagovolili primerjati ta dva učna načrta, se Vas zna lotiti želja, pogledati v učne načrte, ki so za ljudske šole veljavni v Čehih, Poljaki, naših Italijanih, v Magjarih in Hrvatih. Iz njih se boste uverili, da so vsi tu nabrojeni narodi tako srečni, da smejo vsaj ljudsko šolo „svojo pridobitev“ imenovati, kar je res „mnogo“. Primerjajte te načrte z našim, se boste pa tudi na svoje oči prepričali, da smo v Avstriji jedino Slovinci tisti ubogi narod, ki še iz svojega žepa vzdrževanega ljudskega šolstva ne more „svojo pridobitev“ zvati, tudi ne na Kranjskem, kar je pa sramotno „malo“! Da me ne postavite na laž, moram vse povedati. Res, tudi na Kranjskem sme nekdo šolstvo „svojo pridobitev“ imenovati — in to so Kočevarji! Ker ta „Muster-Lehrgang“ (?) kolo kranjskega ljudskega šolstva že pet let nepotrebno zavira, smo se rodoljubi mej kranjskim učiteljstvom jako veselili, da nam bode še letos prilika dana v deželni učiteljski konferenci to „cokljo“ odstraniti. Kar je te dni počil glas, da letos konference ne bode! Gospod profesor! ali uganete, zakaj je ne bode? Jedino zavoljo tega ne, ker je nemščina tudi pod „nam tolikanj prijazno vlado“ — noli me tangere! — katerej na ljubo se brezvestno žrtvuje naravno osnovano ljudsko šolstvo. Ker pa šolska novela z 2. maja 1883 določuje gledé konference, da se bodo v prihodnje iste sklicavale še le vsako šesto leto, zato se je bati, da nam bodo še dolgih 6 let nadzorniki nastavliali na prsi do vrha z nemščino nabasani „revolver“, rekše dosedanj učni načrt! Naj Vam povem še sledeče: Lanske velike počitnice sem porabil v to, ker sem bil vojaških vaj zarad bolehnosti oproščen, da sem jo krenil na Hrvaško. Tu so me hrvatski učitelji natančno seznanili z njihovim ljudskim šolstvom. Oh, kolika razlika! Da ne bodem predolgo govoril, rečem samo še to-le: Vi gosp. profesor, ste postali jako uplivna oseba, teče Vam spretno pero, zato Vas prosimo, ker nam gre tudi samo za stvar, dajte nam v najnovejšem dnevniku priboriti od Dunajske vlade tako ljudsko šolstvo, katero vender s svojimi žulji vzdržujemo, kakoršno dovoljuje Hrvatom Budapeštanska vlada vzdržavati tudi na hrvaških stroških. In če se Vam to doseči posreči, potem vas bomo naprosili, da nam zložite na vlado zahvalno himno, naš tovariš g. Fajgelj jo bode uglasbil, učitelji pevci se je bomo naučili, in za kakih velikih počitnic priredimo v Ljubljani koncert, Vas bomo naprosili za pevovodjo, in zapeli jo bomo tako navdušeno, da se bode kar reduta tresla, a letos smo za petje take himne prebrhupavi. Kje tči tej hrupavosti uzrok, o tem se lahko sami poučite, ako ravnate po mojem svetu.

Trgovska in obrtna zbornica.

(Dalje.)

XI. Iz poročila o poslovanju se objavijo naslednje važnejše reči:

Ko je nekega jutra po v veselej družbi prebitez noči Jurij Jenko še spal v mehkejši postelji v Mokarjevej gostilni, potrkalo nekdo rahlo na duri in na Jenkov oblastni „moter“ potisne se skoro plašno skozi duri njegova priletna mati v starodavnej jopici in s firnažasto „omrelo“ pod pazduho. Približa se svojemu sinu, ogleduje ga pazno, naposled pa vpraša s pristnim Škofjeloškim naglasom: „Ljubi Jurček, povej mi vender, ali si ti res antekrist?“

Vsako drugo domnevanje bilo bi bolj opravičeno. A antekrist bi Jurij Jenko nikoli ne mogel biti. O antekristu se namreč pravi, da bo denar sejal. A Jurij Jenko, kako bi on bil antekrist, ker je neprestano obiloval na prevelikem pomanjkanji denarja? Zbog tega se je tudi lastni materi smijal.

Njegova najsijajnejša doba bila je brez dvojbe 1848. leto, o katerem je znal veliko in jako živo pripovedovati. Žal, da ni napisal svojih „memoire“!

Mnogim Slovincem pa bode še znan z leta 1860. in poznejih. Takrat bil je J. Jenko sodelavec pri — če se ne motim — najstarejšem Dunajskem listu „Wanderer“.

Takrat se je seznanil z mladimi Bolgari — vseučiliščniki, ki so se šolali na Dunaji in po njih narekovanji pisal je redno listke o bolgarskih raz-

1. Ukazi c. kr. trgovskega ministerstva, in sicer:

a) poročilo, da se bode do jeseni 1884. l., kakor kaže, Budimpešta zvezala z železnico z Belgradom in Nišem; in v poročilu tem se opozarja zbornica na velik pomen in važnost te zveze srbskih železnic z avstrijsko-ogerskimi za naš promet s Srbijo in mejnimi Balkanskimi deželami, in na približanje poljedelskih krajev, kateri so za naš izvoz in našo trgovino velike važnosti;

b) naročilo, naj se predložijo sestavljeni, dne 31. decembra 1883 obstoječi industrijalni in trgovski obrti, in sicer v ta namen, da se more občasno konstatovati, kako je zakon o premeni in dopolnitvi obrtnega reda z dne 15. marca 1883 uplival tudi na število nekaterih obrtov;

c. vabilo, naj bi se trgovci in obrtovenalci v zborničnem okraji opozorili, da je primerno in v njih lastno hasen, da vse c. in kr. avstrijsko-ogerskemu konzulatu namenjene dopise poslovne vsebine adresujejo na dotični urad, ne pa na osebo dotičnega uradnega predstojnika. Primerilo se je namreč že, da so bila vprašanja, katera so avstrijsko-ogerski obrtniki in trgovci stavili c. in kr. avstrijsko-ogerskemu konzularnemu uradu, adresirana na konzulovo osebo, ta pisanja pa so zaradi službenega potovanja, dopusta ali zaradi premeščenja dotičnega opravilnika ali kje obležala ali se mu doposlala, ter so mogla še le čez nekaj časa h konzulatu se vrniti; tako se brez krivde konzulatove mogel dati odgovor na vprašanje večkrat prepozno.

2. Na opetovane zbornične prošnje do c. kr. ministerstva zaradi upeljave puškarije v Kropi in Kamnigorici je z ukazom c. kr. ministerstva za uk bogočastje z dne 31. marca 1884, št. 4591 došla naslednja rešitev:

„Oziraje se na vlogo z dne 8. marca 1884, št. 452 se naznanja slavni trgovski in obrtni zbornici, da je naučno ministerstvo na zadevo o upeljavi puškarije pótom obrtnega pouka neprestano obračalo svojo pozornost ter že naročilo nadzorniku obrtnih učilišč mehanično-tehnične meri, c. kr. pravemu javnemu profesorju Leopoldu vitezu Haufleru, da na mestu samem izvede strokovne poizvedbe. Temu naročilu nameraval je profesor vitez Haufler v teku meseca marca 1884 ugoditi, a nastopivše slabosti so ovirale njega odpotovanje, zaradi tega se je za kratek čas odložiti moralo.“

3. Dopisi c. kr. dež. vlade, in sicer:

a) poročilo, da je Nj. ekselencija gospod trgovski minister zopetno izvolitev gosp. Josipa Kušarja predsednikom in g. Jana Nep. Horaka podpredsednikom te zbornice za 1884. l. potrdil;

b) izročilo potrjenega zborničnega proračuna 1884. leta;

c) ukaz, da se takozvani mandoletarji in kandidati prištevajo slaščičarjem in kolačnikom, kateri so v ministerskem ukazu z dne 28. septembra 1883, drž. zak. št. 148, zadevajočem označenilo rokodelskih obrtov pod točko 35 navedeni;

merah v „Wanderer“. Mož uživel se je vsled tega tako v Bolgare in Bolgarsko, da je pri vsakej priliki napeljal govor na Bolgare, na Staro planino, Kasanlik itd., tako, da so slovenski dijaki zagledavši J. Jenka, večkrat rekli: „Bežimo, Jurij Jenko pride s svojimi Bolgari!“

Od takrat postali so bolgarski vseučiliščniki narodni vodje in uplivni možje — trojica storila je na Balkanu za domovino junaško smrt, — iz robskih Bolgarov navstal je zaveden, krepek narod, ki ima pred soboj sijajno bodočnost. Jenko, ki je Bolgare upeljal v Dunajsko časnikarstvo, umrl je pozabljen in v vsej svojej socialnej bedi in neznatnosti, mi Slovenci pa, ki smo preziraje gledali na stremljenja bolj tihih, zmernih, a vztrajnih in žilavih Bolgarov, smo še vedno na istem mestu kakor leta 1860.

Nehotema spominam se krasnih Gunduličevih stihov:

„Kolo sreče u okoli
Varteči se nepristaje
Što bi gori, eto je doli
A što doli, gori ustaje.“

Da bi se pač to „kolo sreče“ privrtelo jednokrat tudi pred naša vrata, kakor se je v od nas nekdanj preziranih Bolgarih!

Alfa.

d) poročilo, da se je mestni občini Krško dalo dovoljenje za preložitev živinskega letnega sejma s Pustnega torka na soboto pred Angeljsko nedeljo. (Konec prih.)

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani 28. junija.

Česki listi se vedno bavijo z volitvami za moravski deželni zbor. Kakor „Narodni Listy“ računajo, upajo Čehi zmagati v 25 volilnih kmetijskih okrajih v 11 mestih, in v fidejkomisnem veleposestvu, ter dobili bi vsega vkupe z virilnim glasom Brnskega škofa 42 glasov. Nemška liberalna stranka bi pa dobila 17 poslancev iz veleposestva, 19 iz mest in trgov, 6 zastopnikov trgovskih zbornic in 6 zastopnikov iz kmetijskih občin, tedaj vkupe 48 glasov. Srednja stranka bi pa dobila, ako se prišteje virilni glas kardinala knezonadškofa Olomuškega, 10 glasov in bi tedaj odločevala v deželnem zboru. Iz te sestave je razvidno, da v jedru naroda, v kmetijskih občinah Nemci nemajo dosti zaupanja, njih opora so pred vsem fidejkomisno veleposestvo, kjer imajo nekaj malega več glasov, kakor Čehi in tako odločijo za premeroma veliko poslancev v deželnem zboru, ponemčena in od židov prenapolnena mesta in trgovske zbornice, katerim se je menda bilo nekdanj zato priznalo volilno pravo, da bi Nemci kedaj kje ne bili potisnjeni v manjšino.

Državni zakonik je priobčil statut za organizacijo državnih železnic. Vsa uprava teh železnic bode podredjena generalnemu ravnateljstvu državnih železnic na Dunaji. Poleg tega se bodo pa ustanovila v raznih kronovinah železniška ravnateljstva s precej obširnimi delokrogom. Službeni jezik državnih železnic bode nemški, vendar bodo železniški uradi pri občevarnji z avtomnimi oblastmi in prebivalstvom morali posluževati se deželnih jezikov. Nemce to jako bode v oči, ker bode sedaj pri državnih železnicah kaj težko dobiti kako službeno mesto brez znanja kakega slovanskega jezika, sosebno, ako se bode na to določbo strogo pazilo. Nemci se nečejo nikjer učiti slovanske, naposled bodo pa le sami zaradi te trdovratnosti škodo trpeli. Čehov pa nova organizacija tudi ni zadovoljila. „Politik“ pravi, da ta nasprotuje članu 19. osn. drž. zakonov, da bi bil notranji službeni jezik pri državnih železnicah nemški, in se je sploh premalo oziralo na individualiteto in potrebe posamičnih dežel.

Knez Sapieha obrnil se je na galškega deželnega maršala dr. Zyblikiewicza z nujno prošnjo, da naj sili, da se gledé na situvacijo, ki je navstala vsled povodnji, skliče deželni zbor. Od drugih strani se poroča, da se deželni zbor snide sredi julija, da bo ukrenil, kar je potrebno za podporo po povodnji poškodovanih. Vlada misli neki dovoliti poškodovanim neobrestna posojila, ki se bodo vračale v več letnih obrokih, jamčiti za vrnitev posojil bode pa moralo deželno zastopstvo.

Vnanje države.

„Pol. Corr.“ objavila je dve noti, ki se tičeji srbsko-bolgarskega spora, kateri je poslal bolgarski minister vnanjih del na srbskega agenta Simića. V prvi izjavlja Balabanov, da bolgarska vlada nikdar ni imela nič opraviti s kako srbsko stražo onostran meje; Vidinske oblasti so le zavrnile nekatere srbske oborožene osebe, ki so se potikale po bolgarski zemlji. V drugi noti pa Balabanov poudarja, da se je bolgarska vlada, kar se tiče srbskih emigrantov vedno držala najlojalneje in najpravičneje. Bolgarija že po mejnarodnem pravu ni mogla odreči begunom pribežališča. Ravno tako ne more ustreči zahtevi srbske vlade, da bi pregnala izseljence iz Sofije in Vidina. Bolgarija pa ni ničesar storila, proti mejnarodnemu pravu, tedaj jo tudi ne zadene nikaka odgovornost.

Srbska skupščina je jednoglasno dovolila, da se gradi železnica Kragujevac-Lavovo in Smederevo-Velika-Plana.

Bolgarski knez Aleksander podal se je včeraj v Varno. Ministra Cankov in Saratov odpotovala sta v Trnovo, kjer se skliče narodno sobranje.

Italijanskej zbornici predložil je ministerski predsednik Depretis načrt zakona o stroških mejnarodnega zdravstvenega kongresa, ki se v oktobru snide v Rimu.

Poslednji dogodki v Tonkingu so jako vznemirili francosko prebivalstvo. Pokazalo se je, da francoska oblast še tam ni tako utrjena, kakor se je mislilo. Kitajska vlada pa neki ni nič kriva poslednjih dogodkov v Lan-Sonu, vsaj tako je zagotavljal kitajski poslanik pri francoski vladi. Napadalcu neso bili kitajski redni vojaki, ampak vojaški beguni, ki se ne upajo vrniti domov, in se hočejo vzdržati v teh krajih.

V terek so bile na Danskem volitve v narodno zastopstvo, Folkething imenovano. Izvoljenih je 82 levičarjev in 19 desničarjev. Kodanj volil je socialistično. Ali se bode sedanje konservativno ministerstvo Estropovo sedaj umaknilo? Verojetno ni, kajti ministerski listi že prete, da bode vladala vlada sedaj brez parlamenta. Pod takimi obošali je vprašanje, zakaj so bile sploh volitve. To ministerstvo že vlada 9 let, in že neštivilnokrat dobilo je nezaupnico v parlamentu in propalo pri volitvah, vender se kralj ne more odločiti, da bi je odpustil.

Papirna renta	80	gld.	05	kr.
Srebrna renta	81	"	20	"
Zlata renta	102	"	15	"
5% marcna renta.	95	"	60	"
Akcije narodne banke	857	"	—	"
Kreditne akcije	297	"	30	"
London	121	"	80	"
Srebro	—	"	—	"
Napol.	9	"	69	"
C. kr. cekini.	5	"	77	"
Nemaške marke	59	"	60	"
4% državne srečke iz l. 1854	250	gld.	125	"
Državne srečke iz l. 1864.	100	gld.	168	"
4% avstr. zlata renta, davka prosta.	102	"	15	"
Ogrska zlata renta 6%	122	"	60	"
" " " " 4%	91	"	40	"
" " " " 5%	88	"	20	"
5% stajerske zemljišč. odvez. oblig.	104	"	50	"
Dunava reg. srečke 5%	100	gld.	116	"
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2%	121	"	50	"
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	107	"	30	"

Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	105	gld.	75	kr.
Kreditne srečke	100	gld.	174	75
Rudolfove srečke	10	"	18	75
Akcije anglo-avstr. banke	120	"	109	"
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	218	"	—	"

Zahvala.

Za nam skazane dokaze sočutja povodom mnogo prezgodnje izgube nepozabljive soproge, oziroma matere, tašče in stare mamice, gospé

Marije Krisper, poroj. Killer,

izrekamo vsem sorodnikom, prijateljem in znanem s tem najprisrčnejšo zahvalo.

Ravno tako izrekamo tem potom za mnoge darovane lepe vence in za mnogobrojno spremstvo pri mrtvaškem sprevedu od strani tolikih velečastitih oseb iz Ljubljane in Kranja našo najiskrenjejšo zahvalo.

V Ljubljani, dne 28. junija 1884.

(417) **Žalujoči ostali.**

Več stanovanj

se odda o sv. Mihelu v izvrstno popravljeno hišo št. 48 na Poljanskem nasipu; sobe in kuhinje so vse lepo obnovele.

(412—1)

M. Zdešar.

500 hektolitrov

izvrstnega vina,

večinoma od leta 1883, iz Bizeljskih in Sromeljskih gorje je na prodaj pri

(406—2)

Lenardu del Cott-u v Brežicah.

Nove Matjes slanike

(385—3)

najboljše, v sodčkih po 5 kilo za gld. 2.50 in gld. 3, vožnine prosto, vender izvzemši carino priporoča

Carl Fr. Burghardt, Hamburg.

Cerkvene ure

izdeluje in popravlja najbolje **Janez Brunskole** v vasi Rečice h. št. 7, zadnja pošta Semič na Dolenjskem; zato ga podpisana župna urada v Semiču in Črnomlju vsem cerkvenim in občinskim predstojnikom zaradi njegovega natančnega dela, kakor tudi zelo nizke cene najtopleje priporočati.

Dekanijski urad v Semiču in mestni župni urad v Črnomlju,

v 10. dan junija 1884.

Anton Aleš,
dekan.

Viljem Wessel,
mestni župnik.

JOSIP RAUNICHAR,

v Ljubljani, Židovske ulice št. 6.

priporoča svojo bogato zalogo (178—15)

čevljev

za gospode, dame in otroke,

dobro in elegantno izdelane, po najnižji ceni.

ADOLF EBERL,

stavbeni in pohištveni barvar. Izdelovalec slikanih napisov. Lakirnik.

Lastna fabrikacija

oljnatih barv, lakov in firnežev.

Prodaja na debelo in drobno.

Ljubljana,

(301—9)

Marijin trg, tik frančiškanskega mostu.

Cenilniki se pošiljajo na vse strani, kdor jih želi.

Takoj delujoče.

Uspeh zagotovljen.

Neizogibljivo!

Denar dobi vsaki takoj povrnen, pri katerem ostane moj sigurno delujoči

ROBORANTIUM

(brado ustvarjajoče sredstvo)

brez uspeha. Ravno tako sigurno pri plešah, izpadlih in osivelih lasih. Uspeh po večkratnem močnem utrenji zagotovljen. Pošilja v steklenicah po 1 gld. 50 kr. in v steklenicah za poskus po 1 gld.

J. Grolich v Brnu.

V Ljubljani se dobiva pri g. **Edvardu Mahr-u**; v Trstu **Peter Slocovich**, via Sanità 13; v Gorici lekar **C. Cristofolletti**; v Reki lekar **C. Šilavsky**; v Celju **Pd. Pellé**; v Mariboru **J. Martinz**; v Rovinju lekar **G. Tromba**.

Tam se tudi dobi:

Eau de Hébé, orijentalno lepotilno sredstvo, ki nareja nežnost, belino in obilnost telesa, odstranjuje pege in lase — cena 85 kr.

Ni sleparija!

(333—7)

Za zamašenje otlih zob

ni sigurnejšega in boljšega sredstva, kakor **zobna plomba** c. kr. dvornega zobozdravnika **dr. J. G. Popp-a**, na Dunaji, Stadt, Bognergasse Nr. 2, katero vsakdo sam lahko in brez bolečin dene v otel zob, ki se potem sprime z ostanki zoba in zobnim mesom, ker varuje zob pred daljnim rušenjem in bolečinami.

Anatherin zobna pasta

dr. J. G. Popp-a, c. kr. dvornega zobozdravnika na Dunaji, Stadt, Bognergasse Nr. 2.

Ta preparat ohrani svežost in čistost dihanja, daje poleg tega zobem bleščeči in beli vid, jih varuje pred kvarjenjem in utrjuje zobno meso. Cena stekleni skledici gld. 1.22.

Izza 30 let izkušena

Anath. zobna in ustna voda

dr. J. G. Popp-a, c. kr. dvornega zobozdravnika na Dunaji, Stadt, Bognergasse Nr. 2.

Radikalni zobni lek za vsako zobobolje, vsako bolezen v ustih in v dlesnu, olajšuje zobenje pri otrocih in je neogibna pri uporabi mineralnih vod, izdatna za grgranje pri kroničnem vratobolju in zoper difteritido. Velika steklenica po 1 gld. 40 kr., srednja po 1 gld. in mala po 50 kr.

vegetab. zobni prašek stori po kratkeji rabi zobe bleščečo bele, ne da jih pokvari. Cena škatelci 63 kr.

aromat. zobna pasta, najboljšo sredstvo za varstvo in ohranjenje ust in zob. V kosih po 35 kr.

med. mlo iz zelišč, izvrstno toaletno sredstvo zoper hraste, lišaj in pege, za čiščenje in ohranjenje bele, čiste in svetle polti, zoper ujedce, nečisto kožo in mozole.

P. n. občinstvo se prosi, vselej odločno zahtevati izdelke c. kr. dvornega zobozdravnika **dr. Popp-a** in vsprejemati samo take, ki imajo mojo varstveno znamko. (218—1)

Dobiva se v Ljubljani pri lekarjih **J. Swoboda**, **G. Piccoli**, **V. Mayr**, **Jul. pl. Trnkoczy**, **E. Birschtz**, dalje pri trgovcih **Ant. Krisper**, **Ed. Mahr**, **J. Karinger**, **F. M. Schmidt**, **V. Petričič**, **L. Pirker**, **P. Lassnik**, **Terček & Nekrep**; v Postojni: **A. Leban**, lekar; v Skofjeh Loki: **C. Fabiani**, lekar; v Kočevju: **J. Braune**, lekar; na Krškem: **F. Bümches**, lekar; v Idriji: **J. Warta**, lekar; v Kranju: **K. Šavnik**, lekar; v Litiji: **J. Benes**, lekar; v Metliki: **Fr. Wach**, lekar; v Novem mestu: **D. Rizoli** in **J. Bergman**, lekarja; v Trebnjem: **J. Ruprecht**, lekar; v Radovljici: **A. Roblek**, lekar; v Kamniku: **J. Močnik**, lekar; v Črnomlju: **J. Blazek**, lekar; v Vipavi: **V. Kordas**, lekar; v Pontafu: **P. Osaria**, lekar.

RAZGLAS

hranilnice in zastavljavnice Ljubljanske.

Zaradi sklepanja računov za prvo polovico 1884. leta bo

hranilnica in zastavljavnica

od 1. do 15. julija t. l.

za občinstvo zaprta.

Ravnateljstvo kranjske hranilnice in zastavljavnice,

v Ljubljani, dne 16. junija 1884.

(399—3)

Zahvala in priporočba.

Udano podpisana se toplo zahvaljuje čast. duhovščini in p. n. občinstvu za do sedaj mojemu prerano umrlemu soprogu **Lovro Zelenču** skazano zaupanje in naklonjenost; ob enem naznanja, da bode odsihmal

ključarsko obrt

nadaljevala s pomočjo vrlega poslovođa, ter prosi, da bi se tudi njej naklonilo zaupanje z mnogimi naročili ter zagotavlja točno in ceno postržbo.

Odlčnim spoštovanjem

Lovro Zelenč-eva udova.

(408—2)

KOPELI

v hotelu „pri Slonu“ v Ljubljani.

Mnogostranskim željam ustrežaje, uvela se bode tudi za dame vsak teden dva dni raba

parnih kopelij.

in sicer v torek od 8. do 11. ure dopoldne in v petek od 12. ure opoldne do 3. ure popoldne; za gospode pa vsak dan od 8. ure zjutraj do 1. ure popoldne, samo v torek od 11. ure do 3. ure popoldne.

Za banjsko, šotno, železno, žvepleno, Hallainske solne in kopelj iz smrekovih igel je vsak dan od 6. ure zjutraj do 8. ure zvečer za gospode in gospe, kakor tudi za vse ugodnosti preskrbljeno. (405—2)

Izdatelj in odgovorni urednik: **Ivan Železnikar.**

HENRIK LANZ na DUNAJI

III., Hintere Zollamtsstrasse 13a

priporoča svoje odlikovane, nepresegljive:

mlatilnice, ki se gonijo z rokami, z živino in z vodo; rezalnice za krme in repo, žrmlje (domače mline), trijere in stroje za čiščenje itd.

Najnovejše konstrukcije, najboljše sisteme, jamstvo, nizke cene.

Dozdaj se je razprodalo nad 100.000 strojev. — Ilustrovani katalogi gratis in franko.

Zvedeni agenti in prekupei se iščejo.

(416—1)

Glavna zaloga

naravnih rudninskih vod in studenc:

Adelaidin studenec, Bilinska kislava voda, Carinthia-studenec, Emski Viktorija-studenec, Emski hrenček, Franc Josipov grenki vir, Friedrichshallna grenka voda, Gleichenbergski Konstantinov vir, Sv. Ivana vir, Emin vir, Klausenski jekleni vir, Giesshüblerska kislava voda, Hallska jedna voda, Hunyadi-jeva grenka voda, Karlsbadska mlinišča, Gradska voda in vrelec, Marienbadska križna voda, Preblavska kislava voda, Kron-dorfska kislava voda, Bilinska in Saischüdska grenka voda, Rodanjska kislava voda, Rakoczy grenka voda, Rogatska kislava voda, Rimski studenec, Ofenski Viktorija-studenec, Selters voda, Sv. Lovrenca jeklena kislava, Karlsbadska vrelna sol, Marienbadska in Hallska jedna sol, Emske pastile, Bilinske pastile itd.

Že 26 let obstoječa trgovina z rudninskimi vodami daje ne samo sanitetnemu uradu, nego tudi vsakemu izmed naročnikov izvirne fakture na razpolaganje, da se vsakdo lahko preveri, da so sklenice napolnene s pravimi frišnimi imenovanimi vodami. S spoštovanjem

Peter Lassnik v Ljubljani.

(317—8)

(Popise o vodah in brošure zastonj.)

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.